

zijn krachten verbergend en weer uitplooiend,
op en neer in telkens vier seizoenen.

Maar op zekere dag kwam er een mènes,
een man, gewapend met een mes.
De takken hielden van louter schrik het ruisen in.
Er was geen ontkomen aan:
de mooiste tak werd afgesneden
en meegenomen naar het huis van die mens.
Een dode tak,
voorgoed uit het leven weggesneden,
weggevallen uit de schaduw van velen,
opvallend
en straks natuurlijk stomweg vergeten, -
wat is een tak over een hele boom?!

Drie dagen later was die man opeens terug
en de boom stond windstil van doodsangst
met al zijn takken...
Wie treft vandaag het bitter lot?

Maar kijk,
de man ging zitten, aan de voet van de boom
en... hij blies op de afgesneden tak,
die hij zijn panfluit noemde.
Hij speelde een lied
en de boom verstond het zó:

Horen jullie mij?
Ik leef, ik leef!
Meer dan ooit tevoren,
ik leef,
ik zing, ik fluit!

Parabel van de panfluit

Jan van Opbergen

Er was eens een boom,
een onbekende boom,
ergens langs de waterkant,
geplant door
niemand weet nog wie.
Hij leefde daar,
breeduit met vele takken.

Hij droeg de forse stem van de wind,
of de doodse stilte van de avondlucht.
's Winters was het leven kaal,
en zwiepend op de harde wind
en met zijn twijgen als toegeklemde vuisten
vol nieuwe beloften
stond hij maar te wachten tot het lente werd.

Ga je gang, knipoogde dan de voorjaarszon,
en dan kwam hij weer toe aan zijn oude,
groene uitbundigheid:
zijn takken liepen weer uit
en schoten bloesem uit ingehouden leven.
Het was een lust voor de ogen.

En als dan de zomer kwam,
maakte hij een donkere hand gevuld met schaduw,
gratis voor iedereen, -
en soms een paraplu tegen de stromende regen.

Zo leefde die boom met al zijn takken,
jaar in jaar uit, -

In: Boukje
Offringa
Groeien als een
boom
Verhalen by symbolen
en thema's uit de Bijbel